

Schweiss-sekretariatet
Den 20. februar 2023

Bemærkninger til udvalgte paragraffer i Retningslinjer for Schweiss-registret

For at imødegå eventuelle vanskeligheder med at fortolke retningslinjerne for Schweiss-registret, uddybes her formålet med udvalgte paragraffer.

Ad § 5, stk. 3. Formålet er at forsøge at sikre, at det er den nye hundefører, der selv har uddannet den hund, der søges ind med. Således gennemgår hund og hundefører denne læringsproces sammen og arbejder sammen som en ekvipage på et så tidligt stadie som muligt. Det er grundlæggende af stor betydning for et succesfuldt sporarbejde, at hund og hundefører "kender hinanden" så godt som overhovedet muligt og til stadighed sammen udvikler og dygtiggør sig.

Ad § 6. I vurderingen af en ansøgers egnethed til at blive inviteret til en kvalifikationstest, lægges blandt andet vægt på jagtlig erfaring. Det er ikke alene afgørende, hvor mange dyr ansøgeren har nedlagt, eller i hvor mange år ansøgeren har haft jagttegn. Der er tale om en samlet vurdering af ansøgerens jagtlige erfaring og dermed dennes forudsætninger for at kunne håndtere forskellige jagtlige situationer, at kunne læse og tyde situationen, samt ansøgerens kendskab til vildtets adfærd i forskellige situationer m.m.

Ad § 9, stk. 3. Hvis en hundefører tidligere har haft en hund optaget i Schweiss-registret, har trukket den fra Schweiss-registret, og senere gerne vil have den samme hund i Schweiss-registret igen, skal hundeføreren som udgangspunkt bestå en ny egnethedsprøve. Der kan dog være omstændigheder i den konkrete situation, der gør, at Sekretariatet vurderer, at hundeføreren ikke behøver at gå til en ny egnethedsprøve. Det kan f.eks. være hvor lang tid, der er gået, siden hunden blev taget ud af Schweiss-registret.

Ad § 9, stk. 5. Formålet er, at hundeførere under uddannelse skal opfordres til at holde fokus på den hund, de er blevet optaget med i stedet for allerede under uddannelsen at begynde at arbejde med en ny hund. Der lægges derfor vægt på, at man som ny hundefører koncentrerer sig om den hund, man er optaget med i minimum de første tre år som legitimeret schweishundefører, inden man kan søge om at få en ny hund i Schweiss-registret. Man kan dermed tidligst søge om optagelse af ny hund ved de egnethedsprøver, der afholdes i den førstkommande ansøgningsrunde efter tre år fra start på uddannelsesforløbet, såfremt uddannelsesforløbet er afsluttet planmæssigt efter to år.

Ad § 13, stk. 3. Formålet er, at hvis en hundefører er uheldig og mister sin hund, og ikke har andre i Schweiss-registret, skal hundeføreren have rimelig tid til at finde en ny hvalp, træne den op og gå til prøve med den. Samtidig skal hundeføreren ikke have for lang tid, da vedkommende skal opfordres til at komme hurtigt tilbage i Schweiss-registret for at opretholde rutine og samarbejde. Hundeføreren skal inden for en toårsperiode have sendt ansøgning til Sekretariatet om optagelse af ny hund. Består hundeføreren ikke egnethedsprøven første gang, skal hundeføreren gå op mindst én gang hver halvår efter toårsperiodens udløb. Man kan fortsætte indtil hundens og/eller hundeføreren forsøg er opbrugt. Man kan ikke melde en ny hund til efter de to år. Formålet hermed er at fastholde hundeføreren i at komme i Schweiss-registret igen.

Ad § 13, stk. 4 og stk. 5. I det tilfælde hvor en tidligere legitimeret hundefører henvises til at søge om optagelse som ny hundefører efter § 5, kan der ses bort fra § 5, stk. 3, idet hundeføreren gerne må søge ind med samme hund, som hundeføreren tidligere har været legitimeret med.

Ad § 17, stk. 2. Har hundeføreren ikke til hensigt at stille til egnethedsprøve med en ny hund inden for to år jf. § 13, skal udleveret udstyr, herunder tøj og pejl, returneres til Sekretariatet.

Ad § 17, stk. 3. Er en hundefører stadig at betegne som en del af Schweiss-registret, kan denne fortsat deltage i kurser, møder, afgive stemme ved koordinatorvalg m.m. på lige fod med legitimerede hundeførere.

Ad § 22. Tavshedspligten gælder i forhold til alle lokale aktører så som berørte lodsejere eller uvedkommende tredjepart. Der skal udelukkende gives informationer om, at en eftersøgning har fundet sted samt, hvor dyret ligger. Undtaget er hvis rekvirenten selv giver tilladelse til at dennes oplysninger må videregives til berørte lodsejere. Det kan være med henblik på eventuel overdragelse af vildtet.

Ad § 25. En lodsejer skal kontaktes, hvis dyret findes på lodsejerens ejendom, eller hvis lodsejeren er påvirket i stor stil, f.eks. hvis en schweisshund går ind i en fasanvoliere, hvis hundeføreren kommer til at ødelægge et vindue, eller hvis ekipagen på anden måde påvirker lodsejeren. Det er altså ikke nødvendigt at kontakte alle lodsejere til moseparceller, hvis hundeføreren blot har krydset parcellen. Det kan dog være en fordel for hundeføreren at kontakte lodsejere, selvom det ikke er et krav, da det kan give øget kendskab til hundeføreren i lokalsamfundet og give godt samarbejde.

Ad § 28. Åbenlyse jagtlovsovertrædelser omfatter de jagtlovsovertrædelser, der er oplagte for hundeføreren at se, herunder vildt nedlagt i fredningstid eller med ulovligt våben. Hvorvidt der var kuglefang eller om vildtet er forsvarligt skudt, samt opklarende arbejde for at finde ud af, om vildtet er skudt uden for rekvirentens jagtareal, er ikke umiddelbart noget, hundeføreren forventes at forholde sig til. Er hundeføreren i tvivl, kan vedkommende kontakte den lokale vildtkonsulent.